

Det første, vi gør om Morgen, naar vi staar op, er at læse den københavnske Presse, og nu kan man være saa støt, man være vil, saa har jeg dog den Tro, at dette idelige Dryp paavirker. Men Pressen fra Provinsen kommer først en Dag eller to senere. Og adskillige Artikler, som vi herinde læser, er sikkert skrevne med det for Øje at skulle paavirke os. Jeg skulde tage meget fejl, om den Artikel, der staar i „Politiken“ for i Dag, ikke skulde være en Pegepind for, hvordan vi skal tage paa det foreliggende Spørgsmaal. Det er der i og for sig ikke noget at sige til. Jeg peger blot paa Kendsgernerne. Saa er der en anden Ting, som det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) meget rigtigt gjorde opmærksom paa, nemlig at herinde har alle Repræsentanterne i Virkeligheden den samme lokale Interesse. Det er ret ligegyldigt, om man bor i Sværtegade eller i en anden Gade; man har alligevel den samme lokale Interesse. Jeg gentager det kun, fordi det er fuldstændig rigtigt. Det bevirker, at saa snart der er et Spørgsmaal paa Tapetet, der vedrører København, har København ikke, som det øvrige Land, kun een Repræsentant til at varetage og paatale dette Spørgsmaal. Er der et Spørgsmaal, der f. Eks. vedrører Givekredsen, der er mere end dobbelt saa stor som samtlige københavnske Kredse, saa kommer Givekredsens Repræsentant til alene overfor Rigsdagen at paatale denne Sag, men hvis vi faar 25 Rigsdagsmænd fra København, saa kommer der ikke een, men saa kan de alle 25 troppe op paa Rad. Herved faar man i København en vældig Overvægt med Hensyn til de lokale Spørgsmaal. Saa er Forholdet endvidere dette, at herinde sidder der ikke alene de særlige københavnske Repræsentanter, men ogsaa adskillige andre, som er valgte ude i Landet, men som har københavnsk Hjemsted. Der er op imod 20 saadanne, og jeg skal her bl. a. pege paa et slaaende Eksempel. For et Øjeblik siden sagde det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen), som er en af disse, at det at fiksere Kredsenes Antal for Københavns Vedkommende, saaledes at der kun skulde være 25 Folketingsmænd, kunde let blive uretfærdigt for København. Jeg fortænkter ikke det ærede Medlem deri; jeg forstaar godt, at han føler med København og, skønt han er en Mand, der er Repræsentant for Provinsen, ikke for København, men boende i København, paataler Københavns Interesser og derfor mener, at selv 25 Mandater vilde være for lidt.

(Eduard Larsen: Jeg paataaler det i Retfærdighedens Interesse, ikke i Københavns!) ... Ja, vi kan jo strides om, hvorvidt det er retfærdigt eller ej. Det er ikke nogen matematisk Retfærdighed. Jeg vil hævde, at det er retfærdigt at tage noget større Hensyn til de tyndt befolkede Egne, end dette Forslag udtrykker. Det er det, jeg forstaar ved Retfærdighed, og det, som man hidtil i Rigsdagen har forstaaet ved Retfærdighed. Jeg vil derfor henstille, at man alvorligt tager op til Overvejelse i Udvalget, om det ikke var muligt at faa en Ændring i dette Forhold, om der ikke var Mulighed for, at man i det mindste i Jylland, hvor man er særlig uretfærdigt behandlet, hvad jeg har paavist gennem de Tal, jeg har nævnt, gav f. Eks. hvert af Hjørring, Vejle og Aalborg Amter en Repræsentant mere og saa til Gengæld tog tre af Suppleringsmandaterne fra København. Jeg vilde finde det fuldt retfærdigt. Eller man kunde gøre noget andet, og i saa Henseende vil jeg gerne give det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) min Tilslutning, nemlig gøre København og Frederiksberg til een eneste Kreds, det var meget lige til, og saa tage almindeligt Forholdstalsvalg indenfor denne Kreds, saa vilde ethvert Parti faa valgt Repræsentanter i Forhold til sin Styrke. Og een Ting vil jeg meget protestere imod, og det er det, at medens man nu for det første faar sit paa det tørre med 25 Mandater i København, skal, naar Tillægsmandaterne skal udtages, de københavnske Stemmer medvirke til at afgøre, hvilke Partier Suppleringsmandaterne ude i Landet skal tilfalde. Det bliver i Virkeligheden dobbelt Valgret, en Slags privilegeret Valgret, det er i Virkeligheden det rene og skære Københavneri. Det vil jeg da ogsaa haabe, man kan komme bort fra, og jeg vil meget anbefale Udvalget at tage dette op til Overvejelse.

Jeg skal saa til sidst omtale et Spørgsmaal, der ligger mig meget paa Sinde. Det har ogsaa været nævnt af de foregaaende Talere; det er Omvalgssystemet. Det ærede Medlem af Partiet Venstre, der først havde Ordet (R. Andersen), sagde, at det var et Forhold, man kunde tage op til Overvejelse i Udvalget. Han tænker sig altsaa den Mulighed, at man meget vel kan kombinere Omvalgssystemet med Forholdstalsvalg i Enmandskredse, men de andre ærede Medlemmer, der har haft Ordet, har ikke ment, at det var rigtigt at gøre dette. Jeg maa erkende, at jeg for-